Τα γαλάζια μου γράμματα

Ή που δε φτάνει το μυαλό τους ή που είναι αρρωστάκια

Ο Λόης καταβάλει τεράστιες προσπάθειες για να μπει στο Συριζέϊκο μυαλό ή στην ψυχοσύνθεση αυτής της πολιτικής συνομοταξίας, αλλά οφείλει να σας πει, πως σηκώνει τα χέρια.

θέλετε γιατί τον χωρίζουν έτη φωτός και κουλτούρας από το είδος αυτό, που μια ζωή ψάχνει λόγους για γκρίνια, θέλετε γιατί οι τύποι αυτοί είναι αρρωστημένα δογματικοί, θέλετε γιατί σκέφτεται σαν Κεντροδεξιός και πράττει σαν Κεντροδεξιός, σε αντίθεση με δαύτους που στο μπλα-μπλά είναι Αριστεροί, αλλά ζουν σαν Δεξιοί,

θέλετε γιατί έμαθε να προτιμά τα έργα από τις ακατάσχετες αριστερές αερολογίες, που τις ακούς και άκρη δεν βγάζεις, ό,τι και να θέλετε πάντως, το θέμα είναι πως πρέπει να έχεις συκώτι φάλαινας για να τους αντέξεις.

Α ρε Κυριάκο, τι σου χρώσταγαν και τις ξεκατίνιασες τις γυναίκες με τα σήκω-κάτσε; Άσε που έβγαλαν κάλους τα χέρια τους από τα συνεχή χειροκροτήματα!

Ευτυχώς που δεν έτρεχε κι ο ‘’Κανένας’’

Κι επειδή οι άνθρωποι αυτοί σου κάνουν το άσπρο-μαύρο, σα να έχεις απέναντί σου χήρα με τα μαύρα κι εσύ να τη βλέπεις νυφούλα μεσ’ την ασπρίλα, πάρτε για παράδειγμα αυτό που ονόμασαν εκλογή αρχηγού.

Μπήκε –που λέτε- στο στίβο ο Τσίπρας, έπιασε ένα κουλουάρ, κοίταξε δεξιά κι αριστερά κι αφού δεν είδε αντίπαλο, με το *‘’μπαμ’’* του αφέτη το πήρε στο άνετο και στο περιπατητό για να φθάσει θριαμβευτής στον τερματισμό.

Έτσι είναι. Μόνος του έτρεχε (έτρεχε, που λέει ο λόγος) ο Τσίπρας και έτσι βγήκε πρώτος. Και ήταν τυχερός, που δεν έτρεχε μαζί του κι ο ‘’Κανένας’’, γιατί σε κάθε δημοσκόπηση εδώ και τέσσερα χρόνια ο ‘’Κανένας’’ τον στοιχειώνει καθώς συνεχώς βλέπει την πλάτη του ο επί 15 χρόνια αρχηγός του ΣυΡιζΑ. Ναι, ναι, 15 χρόνια κοντεύει αφέντης στην Κουμουνδούρου, κάτι σαν τους παλιούς Κομμουνιστές ηγέτες, που εάν δεν έπεφταν σε καμιά δυσμένεια να πάνε καλιά τους, όταν έπιαναν στασίδι στην εξουσία δεν τους ξεκούναγες μήτε με φουρνέλο…

Το ‘χει στο τσεπάκι του ο ‘’άχαστος’’

Έγινε λοιπόν αυτό το κάτι σαν εκλογή αρχηγού στον ΣυΡιζΑ και αντί να το προσπεράσουν με ελαφρά πηδημητάκια για να μη γελάει κάθε λογικός άνθρωπος μαζί τους, αυτοί πανηγύριζαν που ο Τσίπρας επεκράτησε με 99%!

Ναι ρε παιδιά, έτσι έκαναν και δεν βρέθηκε ένας από δαύτους να τους πει:

‘’Ρε σύντροφοι περάστε στο ντούκου το 99% του Τσίπρα, γιατί θα γελάνε και τ’

αφρόψαρα μαζί μας. Αφήστε, που έτσι και το μάθουν ο Στάλιν, ο Μάο, ο Αλίγιεφ,

ο Εμβέρ Χότζα, ο Πολ Ποτ, ο Σαντάμ Χουσεΐν και μερικά ακόμα καλόπαιδα, θα γυρίζουν σαν κοκορέτσια στον τάφο τους, αφού τέτοιο νούμερο δεν είχαν δει ούτε στα πιο τρελά όνειρά τους.’’

Έτσι είναι και λέει τώρα ο Λόης: Δεν ξέρω τι πιστεύετε, αλλά για μένα είναι πρώτος μάγκας ο Τσίπρας, που έβαλε τα γυαλιά σ’ όλους αυτούς. Κι αν ο Κιμ Γιονγκ Ουν στη Βόρεια Κορέα σήμερα καμαρώνει ότι τον ξεπέρασε, αφού έφτασε στο 99,7%, πείτε του να μη χαίρεται, γιατί άμα ξανακάνει εκλογή Προέδρου ο Τσίπρας, τώρα που έχει το ‘’know how’’, το 100% το ‘χει στο τσεπάκι του ο ‘’άχαστος’’.

Η Ελλάδα τους - Η Ελλάδα μας

Είτε το θέλουμε, είτε όχι, υπάρχουν δύο Ελλάδες. Η Ελλάδα που σφιχταγκαλιάζεται με το Μαδούρο, τον Ραούλ Κάστρο, τον Μοράλες και άλλους τέτοιους ‘’δημοκράταρους’’ και η άλλη Ελλάδα, εκείνη που την χειροκροτεί σύσσωμο το Κογκρέσο και μάλιστα -σύμφωνα με τους Τούρκους- 37 φορές σε 43 λεπτά!

Ναι υπάρχουν δύο Ελλάδες, εκείνη του Τζανακόπουλου, που πριν καλά-καλά ξεκινήσει το ταξίδι του πρωθυπουργού στις ΗΠΑ μας είπε για τη συνάντηση Μητσοτάκη-Μπάϊντεν: *’’Το ήξερα ότι η συνάντηση αυτή είχε αποτύχει πριν καν ξεκινήσει, διότι ο Μητσοτάκης τα είχε δώσει όλα πριν από το ταξίδι …’’*.

Η Ελλάδα του πρώην συμβούλου του Τσίπρα και αρθρογράφου της

Αυγής Θανάση Καρτερού, που έγραψε στην εφημερίδα του άρθρο με τίτλο: *''Το Βατερλώ ενός γελοίου''.*

Η Ελλάδα της Εφημερίδας των Συντακτών, που βγάζει λάδι και απενοχοποιεί τους Τούρκους γράφοντας: *''Η Τουρκία θέλει τα όπλα για εντελώς άλλους σκοπούς από τους δικούς μας.* (Μάλλον για να πηγαίνουν οι Τούρκοι …κυνήγι και όχι για να μας απειλούν). *Δεν μπορούμε και δεν πρέπει να την ανταγωνιστούμε σε ένα κυνήγι εξοπλισμών. Το κάνουμε όμως. Το κάνει η κυβέρνηση Μητσοτάκη''.*

Η Ελλάδα του πρώην ΥΠΕΞ και πρώην μέλους της Κ.Ε του ΚΚΕ Νίκου Κοτζιά, που μας έλεγε στο Οικονομικό Φόρουμ των Δελφών: *''Δεν πρέπει να είμαστε μονοχοφάϊδες αλλά να έχει και η Τουρκία έσοδα από τον ενεργειακό πλούτο της ανατολικής Μεσογείου''*, ο οποίος τώρα επιτίθεται στον πρωθυπουργό λέγοντας: *''Έδωσε ό,τι του ζητούσαν, γη και ύδωρ, με αντάλλαγμα φωτογραφίες προεκλογικής χρήσης. Ξέχασε τη λέξη Τουρκία στην ομιλία του και το τι σημαίνει πολυδιάστατη εξωτερική πολιτική για την Ελλάδα''.*

Όμως στον αντίποδα όλων αυτών υπάρχει και η άλλη Ελλάδα, αυτή που καταχειροκροτείται στο Αμερικανικό Κογκρέσο, που ωθεί το Μπάϊντεν να φορέσει γραβάτα με αποτυπωμένες Ελληνικές σημαίες, που από μπατίρω και ανυπόληπτη έχει εξελιχθεί σε παράγοντα του Ευρωπαϊκού γίγνεσθαι με στρατηγικό στρατιωτικό και ενεργειακό ρόλο στην ανατολική Μεσόγειο, μια Ελλάδα που αποτελεί πόλο έλξεως για επενδύσεις και ανεβαίνει σε όλους τους τομείς, τη στιγμή που οι εκ Μογγολίας ορμώμενοι γείτονές της ολοένα κατεβαίνουν.

Η Ελλάδα που έχει για πρωθυπουργό της έναν άνθρωπο που έλιωσε παντελόνια στα Πανεπιστημιακά έδρανα και μίλαγε στους Αμερικανούς με την ευχέρεια και την άνεση του απόφοιτου του Χάρβαρντ και του Στάνφορντ προκαλώντας τον θαυμασμό και όχι τους γέλωτες. *Σ.Σ: Και για όποιους έχουν ασθενή μνήμη να κάνουμε μια αντίστιξη του Μητσοτάκη με τον Τσίπρα, όταν ο δεύτερος βρέθηκε στο Ίδρυμα Κλίντον τον Σεπτέμβριο του 2015.*

Τότε, που με τα αγγλικά του …καταληψία έκανε την αίθουσα να γελάει, καθώς άλλα τον ερωτούσαν και άλλα απαντούσε, γιατί απλούστατα δεν καταλάβαινε…

Η Ελλάδα που έχει κάνει τους Τούρκους να έχουν χάσει το μπούσουλα και να βγάζουν αφρούς καθώς βλέπουν δίπλα τους μια χώρα να αναπτύσσεται την ίδια στιγμή που αυτοί λένε το ψωμί-ψωμάκι ο πληθωρισμός τους έφτασε τριψήφιος,

Που τρέμουν στην ιδέα πως το εξοπλιστικό πρόγραμμα της Ελλάδας θα τους κόψει τα σημερινά νταϊλίκια, γιατί η χώρα μας θα έχει την ικανότητα να τους επιφέρει τέτοιο κτύπημα που θα πρέπει να περάσουν πάρα πολλά χρόνια για να το ξεπεράσουν.

Που αν σήμερα εκβιάζουν τους Αμερικανούς γιατί εκεί τον βγάζει τον Ερντοάν η

γνωστή ματαιοδοξία του, αλλά και η αγωνία του για τις επερχόμενες Εκλογές, που εάν το αποτέλεσμα γι' αυτόν είναι αρνητικό, κινδυνεύει να βρεθεί στη φυλακή, γιατί υπάρχουν πολλοί συμπατριώτες του που του την έχουν στημένη, όμως από την άλλη, γνωρίζουν οι Τούρκοι, ότι οι μεγάλοι όταν τους παραμπείς στο ρουθούνι μπορεί για λόγους πολιτικής ανάγκης να κάνουν ότι το προσπερνούν, αλλά αργά ή γρήγορα θα σε περιμένουν στη γωνία,

Που γνωρίζουν ότι στην εποχή

που ζούμε, οι αναθεωρητισμοί και η διατάραξη των ισορροπιών ειδικά σε μια κρίσιμη στρατηγικά περιοχή, δε μπορούν να γίνουν ανεκτοί από τους Αμερικανούς και τους Ευρωπαίους,

Που βλέπουν την Ελλάδα να έχει την υποστήριξη της Αμερικής και της Γαλλίας, να αποκτά κυρίαρχο ρόλο στα Βαλκάνια, να

προετοιμάζεται να γίνει η πύλη ενεργειακής τροφοδοσίας για όλη την περιοχή, την ίδια στιγμή που αυτοί, πατώντας σε δύο βάρκες να έχουν επιλέξει το ρόλο του ‘’μαύρου πρόβατου’’ του ΝΑΤΟ, με ό,τι αυτό συνεπάγεται μεσομακροπρόθεσμα.

Μ’ αυτά και μ’ αυτά, βλέποντας τη στάση και τις αντιδράσεις του ΣυΡιζΑ, από τη μια έρχομαι να πιστέψω ότι ηθελημένα κρατούν αυτή την απαράδεκτη εθνικά στάση, από την άλλη όμως, εξετάζω και την εκδοχή η κομματική τους τύφλωση και ιδεοληψία να μη τους επιτρέπει να δουν την πραγματικότητα. Οπότε, έχοντας εμπρός μου και τις δύο εκδοχές, δεν μπορώ να καταλήξω στο ποιο είναι το χειρότερο και επικίνδυνο: Η έχθρα τους προς ό,τι είναι εθνικής σημασίας ή η Κομματική στραβωμάρα;

Τα δέοντα στις/στους συζύγους σας
Πάντα δικός σας

Λόης
(κατά κόσμον Γιώργος Ρεκουνιώτης-Κυριακόπουλος)

που ζούμε, οι αναθεωρητισμοί και η διατάραξη των ισορροπιών ειδικά σε μια κρίσιμη στρατηγικά περιοχή, δε μπορούν να γίνουν ανεκτοί από τους Αμερικανούς και τους Ευρωπαίους,

Που βλέπουν την Ελλάδα να έχει την υποστήριξη της Αμερικής και της Γαλλίας, να αποκτά κυρίαρχο ρόλο στα Βαλκάνια, να προετοιμάζεται να γίνει η πύλη ενεργειακής τροφοδοσίας για όλη την περιοχή, την ίδια στιγμή που αυτοί, πατώντας σε δύο βάρκες να έχουν επιλέξει το ρόλο του ‘’μαύρου πρόβατου’’ του ΝΑΤΟ, με ό,τι αυτό συνεπάγεται μεσομακροπρόθεσμα.

Μ’ αυτά και μ’ αυτά, βλέποντας τη στάση και τις αντιδράσεις του ΣυΡιζΑ, από τη μια έρχομαι να πιστέψω ότι ηθελημένα κρατούν αυτή την απαράδεκτη εθνικά στάση, από την άλλη όμως, εξετάζω και την εκδοχή η κομματική τους τύφλωση και ιδεοληψία να μη τους επιτρέπει να δουν την πραγματικότητα. Οπότε, έχοντας εμπρός μου και τις δύο εκδοχές, δεν μπορώ να καταλήξω στο ποιο είναι το χειρότερο και επικίνδυνο: Η έχθρα τους προς ό,τι είναι εθνικής σημασίας ή η Κομματική στραβωμάρα;